

רשומות

קובץ התקנות

16 בפברואר 1961

1105

ל' בשבט תשכ"א

עמוד	
996	תקנות העדים (שכר בטלה) (תיקון), תשכ"א—1961
997	תקנות בתי המשפט (פגרת בתי המשפט והטיפול בענינים בימי הפגרה), תשכ"א—1961
997	צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 4) (תיקון), תשכ"א—1961
998	צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 5), תשכ"א—1961
998	חוק עזר לרשות הניקיון נחל התנינים (שמירה על רשת ניקיון), תשכ"א—1961
999	צו בדבר הסיכת קרקע מסוג "מירי" לסוג "מולק"
1000	צו הקנייה מס' 664

מדור לשלטון מקומי

1000	צו המועצות המקומיות (ב) (תיקון מס' 3), תשכ"א—1961
1001	צו תכנון ערים (שטח גלילי ובמחוז חיפה), תשכ"א—1961
1001	צו תכנון ערים (שטחים גליליים), תשי"ג—1953 (תיקון מס' 3), תשכ"א—1961
	חוק עזר לועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז ירושלים (פיקוח על בנינים והקמתם)
1001	(תיקון), תשכ"א—1961
	חוק עזר לועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז תל-אביב (פיקוח על בנינים והקמתם)
1002	(תיקון), תשכ"א—1961
1004	חוק עזר לרמלה (מודעות ושלטים), תשכ"א—1961
1007	חוק עזר לרמלה (מס עסקים עירוני) (תיקון מס' 2), תשכ"א—1961
1008	חוק עזר לאבן-יהודה (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961
1009	חוק עזר לאופקים (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961
1010	חוק עזר לאור-יהודה (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961
1011	חוק עזר לבאר-יעקב (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961
1012	חוק עזר לבית-שאן (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961
1013	חוק עזר להאלה (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961
1014	חוק עזר לחצור (הוצאת אשמה), תשכ"א—1961
1016	חוק עזר לחצור (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961
1017	חוק עזר לכפר-גנים (אספקת מים), תשכ"א—1961
1023	חוק עזר לכפר-גנים (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961
1024	חוק עזר למגדל-העמק (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961
1025	חוק עזר למגידו (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961
1026	חוק עזר לבס-ציונה (רשויות לרובלים והפיקוח עליהם), תשכ"א—1961
1028	חוק עזר לנתיבות (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961
1029	חוק עזר לקדימה (אספקת מים), תשכ"א—1961

תיקון טעות

חוק בתי המשפט, תשי"ז — 1957

חוק לתיקון סדרי הדין הפלילי (חקירת פשעים וסיבות מוות), תשי"ח—1958

תקנות לקביעת דמי נסיעה ולינה ושכר בטלה של עדים

בתוקף סמכויותי לפי סעיף 47 לחוק בתי המשפט, תשי"ז—1957¹, וסעיף 40 לחוק לתיקון סדרי הדין הפלילי (חקירת פשעים וסיבות מוות), תשי"ח—1958², ובתוקף שאר הסמכויות הנתונות לי לפי כל דין, אני מתקין תקנות אלה:

1. במקום תקנה 1 לתקנות העדים (שכר בטלה), תשי"ד—1954³ (להלן — התקנות העיקריות), תבוא תקנה זו:

1. בתקנות אלה —

„בית משפט” — לרבות רשם כמשמעותו בפקודת הרשמים, 1936⁴, ושופט חוקר כמשמעותו בסעיף 19 לחוק לתיקון סדרי הדין הפלילי (חקירת פשעים וסיבות מוות), תשי"ח—1958².

2. בתקנה 3 לתקנות העיקריות, במקום תקנת משנה (ג) תבוא תקנת משנה זו:

„(ג) בדק רופא גוויה או ניתח אותה או הגיש לבית המשפט תעודה רפואית או חוות דעת רפואית, בכתב, ישולם לו שכר לפי השיעורים הנקובים בתוספת.”

3. במקום התוספת לתקנות העיקריות תבוא תוספת זו:

„תוספת

לירוח

(תקנות 2 ו-3)

1. שכר בטלה, ליום התייצבות
2. דמי לינה לכל לילה, שעל העד ללון מחוץ לביתו
3. שכרו של מומחה, מאוצר המדינה —
- (1) כשהעדות לא הצריכה עשיית עבודת מומחה לצורך המשפט אולם אם מקום עבודתו הקבוע של המומחה מרוחק יותר משלושים קילומטרים מבית המשפט והיה עליו לבוא לבית המשפט לצורך מתן העדות בלבד, ייוסף לשכר האמור
- (2) כשהעדות הצריכה עשיית עבודת מומחה לצורך המשפט
4. שכרו של רופא —
- (1) בעד בדיקה או ניתוח של גוויה
- (2) בעד בדיקה או ניתוח של גוויה שהוצאה מקברה
- (3) בעד תעודה רפואית
- (4) בעד חוות דעת רפואית בכתב

4. לתקנות אלה ייקרא „תקנות העדים (שכר בטלה) (תיקון), תשכ"א—1961.”

פנחס רוזן
שר המשפטים

כ"ג בשבט תשכ"א (9 בפברואר 1961)
(חמ 70100)

1 ס"ח 238, תשי"ז, עמ' 148.

2 ס"ח 242, תשי"ח, עמ' 54.

3 ס"ח 416, תשי"ז, עמ' 730.

4 ע"ר 1930, חוס' 1 מס' 623, עמ' 233.

חוק בתי המשפט, תשי"ז — 1957

תקנות בדבר פגרת בתי המשפט והטיפול בעניינים בימי הפגרה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 47 לחוק בתי המשפט, תשי"ז—1957, ובתוקף שאר הסמכויות הנתונות לי על פי דין, אני מתקין תקנות בית דין אלה:

1. הפגרה בבית המשפט העליון, בבתי המשפט המחוזיים ובבתי משפט השלום, תהא מיום י"ד בניסן תשכ"א (31 במרס 1961), עד יום כ"א בניסן תשכ"א (7 באפריל 1961), ועד בכלל.

2. במשך פגרת בתי המשפט —

(1) לא ידון בית המשפט העליון או בית משפט מחוזי או יושב ראש משרד ההוצאה לפועל שעל ידו, בכל ענין, אלא אם החליט נשיאו או שופט שנתמנה לכך על ידיה, או יושב ראש משרד ההוצאה לפועל שעל יד אותו בית משפט, שהענין אינו סובל דחיה;

(2) לא ידון בית משפט שלום במשפטים פליליים, אלא על פי החלטה בכתב מאת שופט השלום הראשי או שופט שלום שנתמנה על ידיה, שיש לשמוע סוג מסויים של משפטים פליליים, או שהענין שהובא בפניו אינו סובל דחיה;

(3) לא ידון בית משפט שלום בענייני ממונות, ולא ידון משרד ההוצאה לפועל שעל ידו בענייני הוצאה לפועל, אלא אם החליט שופט השלום הראשי או שופט שלום שנתמנה לכך על ידיה, או יושב ראש משרד ההוצאה לפועל שעל יד אותו בית משפט, שהענין אינו סובל דחיה.

3. מנהל בתי המשפט רשאי להורות שסוג עניינים פליליים, או אזרחיים, או משפטי פליליים מסויים, או ענין פלילי במשרד הוצאה לפועל, יישמע בימי הפגרה בבית משפט פלילי, או בכל בתי המשפט, או במשרד ההוצאה לפועל, או בכל משרדי ההוצאה לפועל.

4. לתקנות אלה ייקרא „תקנות בתי המשפט (פגרת בתי המשפט והטיפול בעניינים בימי הפגרה), תשכ"א—1961“.

פנחס רוזן

שר המשפטים

י"ד בשבט תשכ"א (27 בינואר 1961)
(חמ 70080)

¹ ס"ח 233, תשי"ז, עמ' 148.

חוק לעידוד החסכון (עריבות למילואות והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5 (3) לחוק לעידוד החסכון (עריבות למילואות והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 1 לצו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 4), תשכ"א—1961, במקום „י"ט בתמוז תש"ך (4 ביולי 1960)“ יבוא „י"ח בחשוון תשכ"א (8 בנובמבר 1960)“.

2. לצו זה ייקרא „צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 4) (תיקון), תשכ"א—1961“.

לוי אשכול

שר האוצר

כ"א בשבט תשכ"א (7 בפברואר 1961)
(חמ 72050)

¹ ס"ח 201, תשט"ז, עמ' 52.

² ק"ח 1088, תשכ"א, עמ' 682.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה);

תשט"ז—1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5 (2) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

הגדרות

1. בצו זה —

"תכנית החסכון" — תכנית החסכון ללימודים על-יסודיים של עיריית תל-אביב-יפו המבוצעת באמצעות חברת "גחלת" בע"מ (להלן — הקופה), הידועה בשם "גחלת", שאושרה על ידי שר האוצר;

"חוסך" — יחיד שהפקיד פקדון במסגרת תכנית החסכון;
"פקדון" — כסף שהפקיד חוסך בקופה במסגרת תכנית החסכון, בתשלומים חדשים קבועים מראש אם לא חל בהפקדתם פיגור במשך תקופה העולה על ששה חדשים ואם עברו שלוש שנים לפחות מיום הפקדת הסכום הראשון.

פטור ממס הכנסה

2. הריבית המשתלמת על פקדון תהיה פטורה ממס.

השם

3. לצו זה ייקרא "צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 5), תשכ"א—1961".

לוי אשכול
שר האוצר

כ"ב בשבט תשכ"א (8 בפברואר 1961)
(חמ 72650)

1 ס"ח 201, תשט"ז, עמ' 52.

חוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות, תשי"ח—1957

חוק עזר לרשות הניקוז נחל התנינים בדבר שמירה על רשת ניקוז

בתוקף סמכותה לפי סעיף 44 לחוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות, תשי"ח—1957, מתקינה רשות הניקוז נחל התנינים חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

"הרשות" — רשות ניקוז נחל התנינים או מי שנתמנה על ידיה לצורך חוק עזר זה;
"רשת ניקוז" — עורק ניקוז, צינור ניקוז, רצועת מגן על שיפועיה וכל מיתקן אחר השייך למערכת הניקוז שבתחום הרשות;
"הנציב" — נציב המים שנתמנה על פי חוק המים, תשי"ט—1959.

איסור עליה ומעבר

2. לא יעלה אדם על רשת ניקוז, לא יעביר בה צינור, לא יעבור בה ולא יעלה עליה או יעביר בה כלי רכב או בעלי-חיים, אלא במקום המיועד למעבר לצינור או לפי היתר מאת הנציב.

איסור הטלת חומר או הזרמתו

3. לא יטיל אדם כל חומר מוצק לתוך רשת ניקוז ולא ירשה לכל חומר נוזל לזרום או להישפך לתוך רשת ניקוז, אלא לפי היתר מאת הנציב.

איסור הוצאת חסרים

4. לא יוציא אדם עפר או חומר אחר מרשת ניקוז, אלא לפי היתר מאת הנציב.

1 ס"ח 230, תשי"ח, עמ' 4.

2 ס"ח 288, תשי"ט, עמ' 160.

איסור החוקת
חברים

נזק לרשת
ניקון

הודעות

5. לא יחזיק אדם בקרבת רשת ניקון ערימות עפר, חול או כל חומר אחר העלול להישפך לתוך רשת הניקון וכן כל חומר מוצק ברשת הניקון, אלא בהסכמת הרשות.

6. אדם שעבר על הוראות סעיפים 2 עד 5 וגרם נזק לרשת ניקון, חייב לתקן את הנזק.

7. (א) הרשות רשאית לדרוש בהודעה בכתב מאדם —

(1) שעבר על הוראות הסעיפים 2 עד 5, לסלק את המכשול ברשת ניקון;

(2) שחייב לעשות את העבודות המנויות בסעיף 6, לבצע את העבודות

האמורות.

(ב) בהודעה יצוינו התנאים, הפרטים והדרכים לסילוק המכשול או לביצוע

העבודה שקבעה אותם הרשות וכן התקופה שבה יש לסלק את המכשול או לבצע את העבודה.

(ג) אדם שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה תוך הזמן שנקבע בה.

סילוק מכשול
וביצוע עבודות

8. (א) הרשות רשאית לסלק כל מכשול ברשת ניקון ולבצע כל עבודה מהעבודות

המנויות בסעיף 6 — בין אם נמסרה הודעה לפי סעיף 7 ובין אם לאו — ולהיכנס לשם כך

בשעות היום לכל מקום. סילוק הרשות מכשול או ביצוע עבודה כאמור, רשאית היא

לגבות מאדם החייב בסילוק המכשול או בביצוע העבודה את הוצאות הסילוק או הביצוע.

(ב) לא יפריע אדם לרשות בתפקידה ולא ימנע בעדה מלהיכנס לכל מקום בתוקף

סמכותה לפי סעיף קטן (א).

9. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה

נמשכת — קנס נוסף 20 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה

הודעה בכתב מאת הרשות או אחרי הרשעתו בזין.

10. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרשות הניקון נחל התנינים (שמירה על רשת ניקון)“.

תשכ"א—1961.

אריד באומגרס

נתאשר.

יושב ראש רשות הניקון נחל התנינים

י"ב בשבט תשכ"א (29 בינואר 1961)

(חמ 751808)

משה דיין

שר החקלאות

צו בדבר הפיכת קרקע מסוג „מירי“ לסוג „מולק“

(לפי דברי המלך במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947)

הואיל ושטח קרקע של 1295 מטר מרובע, הידוע כחלקה 53 בגוש 6530, ושטח קרקע

של 1306 מטר מרובע, הידוע כחלקה 16 בגוש 6441, רשומים בלשכת רישום המקרקעין של

תל-אביב-יפו כמקרקעין מסוג „מירי“ (להלן — המקרקעין האמורים);

והואיל ואני מוצא לנכון שהמקרקעין האמורים ייהפכו מסוג „מירי“ לסוג „מולק“;

לפיכך, אני מצווה בתוקף סמכותי לפי סעיף 16 לדברי המלך במועצה על ארץ-

ישראל, 1922 — 1947¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—

1948², כי המקרקעין האמורים ייהפכו לסוג „מולק“ ויירשמו בהתאם לכך בלשכת רישום

המקרקעין של תל-אביב-יפו.

פנחס רוזן

י"ד בשבט תשכ"א (31 בינואר 1961)

שר המשפטים

(חמ 70181)

¹ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 2738 ו-2765.

² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

פקודת המסחר עם האויב, 1939

צו הקנייה מס' 664

בתוקף סמכויותיו של שר האוצר לפי סעיף 9 (1) (ב) לפקודת המסחר עם האויב, 1939, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², שהועברו אלי ובתוקף שאר סמכויותי, אני מצווה לאמור:

1. צו הקנייה מס' 52 מיום 24.1.1942, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1165 מיום 29.1.1942 יבוטל במידה שהוא חל על רכושו של שאול שלמה בן-שושן מסלוניקה (מס' סידורי 234).
2. צו הקנייה מס' 74 מיום 24.12.1942, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1240 מיום 31.12.1942 יבוטל במידה שהוא חל על רכושה של מריאנה סון מבלאריקום (מס' סידורי 24).
3. תחילתו של צו זה היא ביום י"ט בשבט תשכ"א (5 בפברואר 1961).

י"ט בשבט תשכ"א (5 בפברואר 1961)
(חמ 72010)

י. דגון
הממונה על רכוש האויב

¹ ע"ר 1880, חוס' 1 מס' 928, עמ' 79.
² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.

מדרג לשלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר המועצה המקומית אבו-סנאן

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

1. בתוספת לצו המועצות המקומיות (ב), תשי"ג—1953³, אחרי פרט (מג) יבוא:
"המועצה המקומית אבו-סנאן.
תאריך הקמתה: י"ג באדר תשכ"א (1 במרס 1961).
תחום המועצה: גושי רישום קרקע (ועד בכלל):
הגושים: 18786 עד 18795 — בשלמותם;
השטח המתחם על ידי הגושים: 18791, 18792, 18794, שהוא השטח הבנוי של הכפר".

הוספת פרט
(מג) לתוספת

2. לצו זה ייקרא "צו המועצות המקומיות (ב) (תיקון מס' 3), תשכ"א—1961".

חשם

י"ד בשבט תשכ"א (31 בינואר 1961)
(חמ 8001)
חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ר 1041, חוס' 1 מס' 1164, עמ' 110.
² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ת 360, תשי"ג, עמ' 1174.

פקודת בנין ערים, 1936

צו בדבר גבולות שטח תכנון עיר גלילי במחוז חיפה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 10 (1) לפקודת בנין ערים, 1936¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², ולבקשת הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז חיפה, אני מצווה לאמור:

1. שטח מחוז חיפה, שאינו כולל שטחים שהוכרו עליהם כשטחי תכנון עיר, יהא השטח הגלילי לתכנון עיר, מחוז חיפה.

2. לצו זה ייקרא „צו תכנון ערים (שטח גלילי במחוז חיפה), תשכ"א—1961“.

חיים משה שפירא
שר הפנים

כ"ג בשבט תשכ"א (9 בפברואר 1961)
(חמ 78511)

¹ ע"ר 1036, תוס' 1 מס' 580, עמ' 153.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

פקודת בנין ערים, 1936

צו בדבר שטחי תכנון עיר גליליים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 10 (1) לפקודת בנין ערים, 1936¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², ולבקשת הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז חיפה, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 1 לצו תכנון ערים (שטחים גליליים), תשי"ג—1953³, יימחק „השטח הגלילי לתכנון עיר, מחוז חיפה“.

2. לצו זה ייקרא „צו תכנון ערים (שטחים גליליים), תשי"ג—1953 (תיקון מס' 3), תשכ"א—1961“.

חיים משה שפירא
שר הפנים

כ"ג בשבט תשכ"א (9 בפברואר 1961)
(חמ 78511)

¹ ע"ר 1036, תוס' 1 מס' 580, עמ' 153.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ת 365, תשי"ג, עמ' 1110.

פקודת בנין ערים, 1936

חוק עזר לוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז ירושלים, בדבר פיקוח על בנינים והקמתם

בתוקף סמכותה לפי סעיף 4 לפקודת בנין ערים, 1936¹, מתקינה הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז ירושלים, חוק עזר זה:

1. בסעיף 7 לחוק עזר לוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז ירושלים (פיקוח על בנינים והקמתם), תשי"ח—1958² (להלן — חוק העזר העיקרי), במקום „עשרים לירות“ יבוא „עשר לירות“.

¹ ע"ר 1036, תוס' א' מס' 580, עמ' 153.
² ק"ת 816, תשי"ח, עמ' 1724; ק"ת 1041, תש"ד, עמ' 1745.

2. בסעיף 11 לחוק העזר העיקרי-בסעיף קטן (ד), בסופו, יוסף, "או לפי השטח".
3. בתוספת השניה לחוק העזר העיקרי, בחלק א', בפריט 4, במקום "ואריזה" — לכל ממ"ר יבוא "ואריזה" — לכל ממ"ע".
4. לחוק עזר ייקרא "חוק עזר לועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז ירושלים (פיקוח על בנינים והקמתם) (תיקון), תשכ"א—1961".

נתאשר,

י' בשבט תשכ"א (25 בינואר 1961)
(חמ 70516)

ש. ב. ישעיה
יושב ראש הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר
מחוז ירושלים

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת בנין ערים, 1936

חוק עזר לועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז תל-אביב,
בדבר פיקוח על בנינים והקמתם

בתוקף סמכותה לפי סעיף 4 לפקודת בנין ערים, 1936¹, מתקינה הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז תל-אביב, חוק עזר זה:

1. בסעיף 6 לחוק עזר לועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז תל-אביב (פיקוח על בנינים והקמתם), תשי"ח—1958² (להלן — חוק העזר העיקרי), בסעיף קטן (א), אחרי פסקה (5) תיוסף פסקה זו:
"5א) למלא אחרי ההוראות שבתוספת הראשונה".

2. בסעיף 11 לחוק העזר העיקרי, בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), במקום "בתוספת" יבוא "בתוספת השניה".

3. התוספת לחוק העזר העיקרי תסומן כתוספת שניה.

4. לפני התוספת השניה לחוק העזר העיקרי תיוסף תוספת ראשונה זו:

"תוספת-ראשונה"

1. לכל בנין המיועד למגורי אדם או שרגילים בני אדם להימצא בו יוספקו מים הראויים לשתייה וטובים לבריאות שאין להם כל מגע וקשר עם אספקת מים רעים ושאינם עלולים להזדהם על ידי זרימה חוזרת או על ידי גישות חוזרות.
2. אספקת מים בצנרת לקבועות, למכשירים ולמיתקני תברואה תהא בכמות מספקת ובלחץ מספיק כדי לאפשר את פעולתם התקינה והשקטה בכל תנאי שימוש נורמליים.
3. לא יותקן כל מיתקן ואביזר תברואי אלא אם כן תוכנן באופן שימנע בובו מים, והמיתקן יפעל וינקה כהלכה בכמות מינימלית של מים.
4. לא יותקנו מכשירי חימום ומיכלי מים חמים אלא אם כן תוכננו והותקנו באופן שתמנע התפוצצותם מחימום יתר.
5. בכל יחידת דירה או בכל בנין אחר לשימוש בני אדם, יותקנו סידורים תברואיים בכמות מספקת, אולם לא פחות מאסלה אחת, משטף אחד וקבועה אחת אחרת למטרת רחיצה.

¹ ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 588, עמ' 153.
² ק"ת 780, תשי"ח, עמ' 937; ק"ת 1041, תש"ד, עמ' 1754.

6. קבועות שרברבות יהיו מחומר חלק, בלתי סופג ובלתי דפנות סמויים העלולים לצבור זוהמה וייתקנו בחדר מואר ומאוורר כהלכה, באופן המאפשר גישה נוחה אליהן.
7. לא תחובר קבועה במישרין למערכת הנקזים אלא אם היא מצוידת במחסום בעל חתם מים.
8. מערכת שרברבות תוחזק במצב תברואי ותקין.
9. צנרת מערכת השרברבות תהא מחומרי יציב ללא פגם בלי כל ליקויים בביצוע, מתוכננת ובנויה כהלכה כדי שתפעל באופן המניח את דעתו של המהנדס.
10. מערכת השרברבות תותקן תוך שמירה על חוקם של חלקי הנושאים של המבנה ותוך מניעת מפגעים, פגיעה וסכנה לכתלים ולשטחי הבנין האחרים עקב שימוש.
11. במערכת נקזים של שרברבות, ששפכים עלולים לחדור לתוכה על ידי זרימה חוזרת, יותקנו סידורים מתאימים למניעת הצפתן של הבנין על ידי השפכים.
12. מערכת הביוב והנקזים והחזקותם, ייעשו באופן שלא תצטבר במערכת זוהמה או משקעים, שלא תיסתם, ושהיו בה פתחי ניקוי במידה מספקת ומסודרים במקומות נוחים לגישה כדי לאפשר את ניקויה.
13. כל בנין המיועד למגורים או לשימוש אחר שהותקנו בו קבועות תברואיות והסמוך לרחוב, סמטא או מגרש שיש בו ביוב ציבורי, יחובר אל הביוב הציבורי.
14. בבנינים שאין בקרבם ביוב ציבורי במרחק סביר, תותקן מערכת סילוק שפכים פרטית המתאימה לסילוק שפכי הבנין ולטיפול בהם.
15. לשם מניעת זיהום של מזון, מים, חמרים סטריילים או חמרים דומים יותקנו אמצעי הגנה נגד זרימה חוזרת של שפכים. לשם כך תחובר הקבועה או המכשיר בדרך עקיפה אל מערכת הנקזים של הבנין.
16. לא יוכנס לתוך מערכת ביוב חומר העלול לסתום את הצינורות, ליצור תערובות מפוצצות, להרוס את הצינורות או מחבריהם, או להפריע את תהליך סילוק השפכים.
17. שפכים ופסולת אחרת ממערכות השרברבות העלולים לזהם מים עיליים או תת קרר קציים, לא יסולקו לתוך האדמה או למקווה מים או לזרם מים אלא אם כן טוהרו השפכים והפסולת תחילה על ידי טיפול בצורה מקובלת ומניחה את דעתה של רשות הבריאות.
18. כל הצינורות יאווררו על ידי סחרור אוויר, כדי למנוע בתנאי שימוש רגילים התרוקנות המחסומים מפעולות גישות, שאיפה או שבירת חתמי המים.
19. כל סיים איזורי יאורר בקצהו אל אוויר החוץ ויתקן בגובה ובאופן המונע את סתימתו או החזרת אוויר דרכו לתוך הבנין.
20. מי גשם מגגות, מרצפות ומשטח המגרש יסולקו באופן שלא ייגרם כל נזק או מפגע לבנין או לסביבה.
21. מיתקני תברואה ייבדקו לשם גילוי כל נזילה או פגם בהם.
22. לא יבוצעו מיתקני תברואה ושרברבות אלא בהתאם להוראות למיתקני תברואה (הל"ת) שאושרו על ידי הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז תל-אביב, ושהעתק מהם נמצא במשרדי הועדה המקומית.

5. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז תל-אביב (פיקוח על בנינים והקמתם) (תיקון), תשכ"א-1961".

י ק ו פ ר מ

נחאשר.

ט"ו בטבת תשכ"א (3 בינואר 1961) יושב ראש הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר מחוז תל-אביב

(חמ 76516)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לרמלה בדבר מודעות ושלמים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934¹, מתקינה מועצת עירית רמלה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

„העיריה“ — עירית רמלה;

„ראש העיריה“ — לרבות אדם שהוסמך על ידי בכתב;

„פרסום“ — הודעת דבר לרבים במסירת תכנון בכתב או בדפוס, דרך הדבקה, הצגה או הפצה או במסירת תכנון דרך הארה, הסרטה, צביעה, חריטה, שידור או הקלטה או כיוצא באלה;

„מודעה“ — הודעה שפורסמה;

„שלט“ — מודעה הכוללת שמו של אדם או שמו או טיבו של עסק או של מקצוע, או כל צירוף של אלה;

„הצגה“ — קביעת שלט במקום מגורים, במשרד או במקום עסק;

„לוח מודעות“ — לוח מודעות שהוקם על ידי העיריה לשם הדבקת מודעות או מקום אחר שייחודה העיריה למטרה זו.

2. (א) לא יפרסם אדם מודעה ולא יציג שלט, ולא ירשה לאחר לפרסם מודעה או להציג שלט בתחום העיריה, אלא לפי רשיון מאת ראש העיריה ובהתאם לתנאי הרשיון ואלא אם המודעה או השלט —

(1) כתובים עברית; או

(2) כתובים בחלקם עברית ובחלקם לועזית והעברית תופסת לא פחות משני שלישים משטחם ואת החלק העליון מהשטח והאותיות העבריות גדולות מהאותיות הלועזיות.

(ב) ראש העיריה רשאי —

(1) להתנות תנאים ברשיון בעת נתינתו ולהוסיף על תנאים אלה;

(2) לסרב לתת רשיון וכן לבטל רשיון שניתן.

(ג) לא יינתן רשיון אם יש בפרסום המודעה או בהצגת השלט משום עבירה על הוראות חוק עזר זה או כל דין אחר.

(ד) מודעה תפורסם במקום ובצורה שנקבעו ברשיון.

(ה) כל מפרסם מודעה ימציא לראש העיריה, לפי דרישתו, חמישה העתקים ללא תשלום.

(ו) מודעה המתפרסמת דרך הדבקה בלוח מודעות תהיה במידה ובצורה שנקבעו בתוספת הראשונה.

(ז) תקפו של רשיון להצגת שלט הוא עד 31 בדצמבר של השנה שבה ניתן.

3.

(א) ראש העיריה יגבה אגרה בשיעור הנקוב בתוספת השניה.

(ב) אגרת מודעה תשולם על ידי מפרסם המודעה או על ידי מי שגרם לפרסומה.

(ג) אגרת מודעה דרך הסרטה בקולנוע תשולם על ידי בעל הקולנוע או מנהלו.

(ד) אגרת שלט תשולם על ידי מציג השלט או על ידי מי שגרם להצגתו.

(ה) ראש העיריה רשאי לפטור אדם או מוסד מתשלום האגרה, מכולה או ממקצתה.

הנדרות

מודעה ושלט
סעונים רשיון

אגרות

¹ ע"ר 1934, תוס' 1 סס' 414, עמ' 1.

- (1) מודעות ושלטים של הממשלה, של בתי המשפט או של העיריה;
- (2) מודעות המתפרסמות לפי היתר על פי פקודת העתונות²;
- (3) שלט המוצג על דלת הכניסה לדירה.

שמירת
מודעות

5. לא יסיר אדם, לא יקרע, לא יפגום, לא ישבור, לא יטשטש, לא יקלקל ולא יכלוך מודעה, שלט או לוח מודעות.

דרכי פרסום
אסורות

6. (א) לא יפרסם אדם מודעה ולא יציג שלט באופן שהם עלולים להיות מפגע לרבים.
(ב) לא יפרסם אדם מודעה דרך חלוקה מעל כלי טיס, כלי רכב או בעלי חיים.

מסירת
פרטים

7. (א) לא יפרסם אדם מודעה אלא אם צויין בה שמו ומענו של המפרסם ושל בעל בית הדפוס שבו הודפסה המודעה.

(ב) לדרישת ראש העיריה חייב בעל בית הדפוס שבו הודפסה המודעה למסור את שמו ואת מענו של האדם שהזמין את הדפסת המודעה.

סכנויות
ראש העיריה

8. (א) ראש העיריה רשאי לדרוש מאת אדם, שפרסם מודעה או הציג שלט ללא רשיון או בניגוד לתנאי הרשיון, להסיר את המודעה או את השלט.

(ב) לא מילא אדם אחרי דרישת ראש העיריה לפי סעיף קטן (א), רשאי ראש העיריה להורות על הסרת המודעה או השלט או על הריסתם, ולגבות את הוצאות ההסרה או ההריסה מאותו אדם.

(ג) ראה ראש העיריה שאין לדעת שמו ומענו של העבריין, רשאי הוא להורות לפי סעיף קטן (ב) ללא מסירת דרישה בכתב.

פרסום על צוח
מודעות

9. (א) לא יפרסם אדם — חוץ מהעיריה — מודעה על לוח המודעות.

(ב) העיריה תפרסם מודעה על לוח המודעות לאחר שנמסרו לה הטפסים ושולמה לה אגרה בשיעור הנקוב בתוספת השנייה.

ענשים

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 20 לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש העיריה או אחרי הרשעתו בדיון.

ביטול

11. חוק עזר לרמלה (מודעות ושלטים), תשי"ב—1952³ — בטל.

השם

12. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרמלה (מודעות ושלטים), תשכ"א—1961“.

תוספת ראשונה

(סעיף 2 (ו))

מידת המודעות המתפרסמות על ידי הדבקה על לוח מודעות

רוחב כס"מ	אורך כס"מ	
62	93	מודעה גדולה
62	46	מודעה בינונית
31	46	מודעה קטנה
31	23	מודעה זעירה

² חוקי א"י, כרך ב' פרק קט"ו, עמ' 1101.

³ ק"ת 292, תשי"ב, עמ' 1300.

תוספת שניה

(סעיף 3 (א), 9 (ב))

שיעור האגרה
בלירות

1. מודעה המתפרסמת דרך הסרטה — לכל שבוע ממוצאי שבת עד יום ששי (ועד בכלל) או חלק משבוע — לכל קולנוע 1.50
2. סרט פרסום בקולנוע — לכל 50 מטר רץ או לחלק מהם — לכל קולנוע 3.00
3. מודעה המתפרסמת דרך הארה על ידי חשמל, זרחן או כל אמצעי אחר, וכל פרסום בצורת תבנית ראויה — לכל מטר אורך או אם הרוחב ארוך יותר — לכל מטר רוחב או חלק ממטר — לשנה 3.50
4. מודעה בתוך כלי רכב ציבורי — לכל 100 ס"מ מרובעים או חלק מהם — לכל חודש או חלק ממנו 0.15
5. מודעה המתפרסמת דרך הדבקה בלוח מודעות או במקום אחר — מודעה גדולה — עד שלושה ימים לכל יום נוסף 3.20
וכן 0.15 לירה בעד הדבקה לכל טופס;
מודעה בינונית — עד שלושה ימים לכל יום נוסף 1.90
וכן 0.08 לירה בעד הדבקה לכל טופס;
מודעה קטנה — עד שלושה ימים לכל יום נוסף 1.40
וכן 0.06 לירה בעד הדבקה לכל טופס;
מודעה זעירה — עד שלושה ימים לכל יום נוסף 0.90
וכן 0.04 לירה בעד הדבקה לכל טופס. 0.30
6. מודעה על לוח מודעות לשימוש בלעדי לתקופה מסוימת — לכל חודש או חלק ממנו — לכל מטר מרובע 8.00
7. שלט המותקן מעל לעסק — לכל מטר אורך או אם הרוחב ארוך יותר, לכל מטר רוחב או חלק ממנו — לשנה 2.50
8. שלט המותקן מעל למקום ציבורי בתחום העיריה מחוץ לשטח התפוס על ידי העסק — לכל מטר מרובע או חלק ממנו — לשנה 50.00
9. שלט המותקן מעל לכל שטח אחר, באולם שעשועים, מגרש ספורט ושעשועים, או על גבי בנין שאינו קשור עם העסק — לכל מטר מרובע או חלק ממנו — לשנה 20.00

מאיר מלמד
ראש עיריית רמלה

נתאשר.

ט"ז בטבת תשכ"א (4 בינואר 1961)
(חמ 807301)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת העיריות, 1934

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לרמלה בדבר מס עסקים

בחוקף סמכותה לפי סעיף-99 לפקודת העיריות, 1934¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה מועצת עירית רמלה חוק עזר זה:

תיקון התוספת הראשונה

1. בתוספת הראשונה לחוק עזר לרמלה (מס עסקים עירוני), תשי"ג-1952³, בכל אחד מהפריטים המפורטים להלן בטור א', במקום המס כמפורט לצדו בטור ב', יבוא המס כמפורט לצדו בטור ג'.

טור ג' המס בלירות	טור ב' המס בלירות	טור א' הפריט
30	70	„אופנוע, אופניים — תיקון ומכירה
1600	2000	אספקת ירקות או שיווקם — חברה, אגודה, מוסד או שותפות
		ביטוח —
300	400	חברה וסניף
200	300	סוכנות
		בנוזין, נפט —
600	750	משאבה — תחנה
200	300	מהנדס ואדריכל
		ממתקים —
50	80	חנות
160	300	עורך דין

תחילה

2. תחילתו של חוק זה היא ביום ד' בניסן תש"ך (1 באפריל 1960).

השם

3. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרמלה (מס עסקים עירוני) (תיקון מס' 2), תשכ"א—1961".

מאיר מלמד
ראש עיריית רמלה

נתאשר.

י"ד בשבט תשכ"א (31 בינואר 1961)
(חמ 89735)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
² ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115.
³ ק"ת 307, תשי"ג, עמ' 138; ק"ת 670, תשי"ז, עמ' 746; ק"ת 1057, תשכ"א, עמ' 81.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לאבן-יהודה בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית אבן-יהודה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
 „אפטרופוס” — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;
 „המועצה” — המועצה המקומית אבן-יהודה;
 „ילד” — מי שלא מלאו לו 18 שנה;
 „פקח” — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;
 „צעצוע מסוכן” — כלי הפולט וזורק גוף או אש או גורם להדף אוויר מסוכן;
 „ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.
 הגדרות
2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.
 ייצור צעצועים מסוכנים ומכירתם
3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.
 הפעלת צעצועים מסוכנים
4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש.
 בקשה למתן היתר
5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.
 מתן היתר ותנאיו
6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.
 פקיעת היתר
7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות.
 אגרות היתר
8. לא ירשה אפטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר.
 חובת אפטרופוס
9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קיימו הוראות חוק עזר זה.
 (ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).
 סמכויות כניסה ובקרה
10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.
 ענשים
11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאבן-יהודה (צעצועים מסוכנים), תשכ”א—1961”.
 השם

יחיאל זלינגר

נחאשר.

ראש המועצה המקומית אבן-יהודה

ז' בשבט תשכ"א (24 בינואר 1961)
 (חמ' 810004)

חיים משה שפירא
 שר הפנים

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לאופקים בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית אופקים חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —
 - „אפטרופוס” — אדם שילד נמצא אצלו שעה בפיקוחו או בהשגחתו;
 - „המועצה” — המועצה המקומית אופקים;
 - „ילד” — מי שלא מלאו לו 18 שנה;
 - „פקח” — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;
 - „צעצוע מסוכן” — כלי הפולט זורק גוף או אש או גורם להדף אוויר מסוכן;
 - „ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.
3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.
4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש.
5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.
6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.
7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות.
8. לא ירשה אפטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר.
9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה.
(ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).
10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.
11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאופקים (צעצועים מסוכנים)”, תשכ”א—1961.

ענשים

השם

משה ביתן

ראש המועצה המקומית אופקים

נתאשר.

ט”ז בטבת תשכ”א (4 בינואר 1961)
(חמ 81149)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע”ר 1941, ח”ס 1 מס’ 1154, עמ’ 119.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לאור-יהודה בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941,¹ מתקינה המועצה המקומית אור-יהודה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
 „אפוטרופוס” — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;
 „המועצה” — המועצה המקומית אור-יהודה;
 „ילד” — מי שלא מלאו לו 18 שנה;
 „פקח” — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;
 „צעצוע מסוכן” — כלי הפולט וזורק גוף או אש או גורם להדף אוויר מסוכן;
 „ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש.

5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.

6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.

7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות.

8. לא ירשה אפוטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר.

9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו, כדי לברר אם קיימו הוראות חוק עזר זה.

- (ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאור-יהודה (צעצועים מסוכנים)”, תשכ”א—1961.

נחאשר.

כ”ט בטבת תשכ”א (17 בינואר 1961)
 ראש המועצה המקומית אור-יהודה
 (חמ 811312)

חיים משה שפירא
 שר הפנים

¹ ע”ר 1041, תוס’ 1 מס’ 1154, עמ’ 118.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לבאר-יעקב בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית באר-יעקב חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —
 - „אפטרופוס” — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;
 - „המועצה” — המועצה המקומית באר-יעקב;
 - „ילד” — מי שלא מלאו לו 18 שנה;
 - „פקח” — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;
 - „צעצוע מסוכן” — כלי הפולט וזורק גוף או אש או גורם להדף אוויר מסוכן;
 - „ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.
2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.
3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.
4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש.
5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.
6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.
7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות.
8. לא ירשה אפטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר.
9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו, כדי לברר אם קיימו הוראות חוק עזר זה.
(ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).
10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.
11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לבאר-יעקב (צעצועים מסוכנים), תשכ”א—1961”.

נתאשר.
כ”ט בטבת תשכ”א (17 בינואר 1961)
(חמ 813103)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע”ר 1941, חוס’ 1 מס’ 1154, עמ’ 119.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לבית-שאן בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית בית-שאן חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
 „אפטרופוס” — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;
 „המועצה” — המועצה המקומית בית-שאן;
 „ילד” — מי שלא מלאו לו 18 שנה;
 „פקח” — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;
 „צעצוע מסוכן” — כלי הפולט וזורק גוף או אש או גורם להדף אוויר מסוכן;
 „ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש.

5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.

6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.

7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות.

8. לא ירשה אפטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר.

9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו, כדי לברר אם קיימו הוראות חוק עזר זה.

- (ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף עשרים לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדיון או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לבית-שאן (צעצועים מסוכנים), תשכ”א—1961”.

נתאשר.

א. דובק

ראש המועצה המקומית בית-שאן

י”א בטבת תשכ”א (30 בדצמבר 1960)
(המ 814122)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע”ר 1041, חוס’ 1-מס’ 1154, עמ’ 119.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר להאלה בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה האזורית האלה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אפטרופוס“ — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;

„המועצה“ — המועצה האזורית האלה;

„ילד“ — מי שלא מלאו לו 18 שנה;

„פקח“ — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;

„צעצוע מסוכן“ — כלי הפולט וזורק גוף או אש או גורם להדף אוויר מסוכן;

„ראש המועצה“ — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש.

5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.

6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.

7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות.

8. לא ירשה אפטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר.

9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו, כדי לברר אם קיימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר להאלה (צעצועים מסוכנים)“, תשכ״א—1961.

בנימין כהן

נחאשר.

ראש המועצה האזורית האלה

י״א בטבת תשכ״א (30 בדצמבר 1960)
(חמ 82153)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע״ר 1041, ח״ס 1 מ״ס 1154, עמ׳ 119.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לחצור בדבר הוצאת אשפה

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית חצור חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

הגדרות

„המועצה” — המועצה המקומית חצור;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„המפקח” — אדם שראש המועצה מינהו להיות מפקח לענין חוק עזר זה, וכן אדם שהמפקח העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„בעל” — אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מנכסים או שהיה מקבלה אילו היו הנכסים נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כבא־כוח, כסוכן או כנאמן, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, ולרבות שוכר או שוכר משנה ששכר נכסים לתקופה שלמעלה משלוש שנים;

„מחזיק” — אדם המחזיק למעשה בנכסים כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;

„בנין” — בית, צריף, מחסן, צריפון, בדון, פחון, אוהל או חלק מהם, לרבות הקרקע שמשתמשים בה או שמחזיקים בה יחד עם הבנין כגינה, כחצר או לצורך אחר ולמעט בית מלאכה או אורווה;

„בית מלאכה” — לרבות כל מקום שעושים בו מלאכה ועובדים בו למעלה מארבעה אנשים ובכלל זה בית חרושת, מוסך, וכל עסק או מחסן המשמש יחד עם בית המלאכה;

„אורווה” — לרבות רפת, לול, מלאכה, דיר וכן כל מקום שמשתמשים בו או שמחזיקים בו יחד עם האורווה;

„אשפה” — לרבות שיירי מטבח, ניירות, בקבוקים, שברי זכוכית, ענפים, עלים, אפר, פירות או ירקות ופסולתם, קליפות, קופסאות, סמרטוטים, ודברים אחרים העלולים לגרום לכלוך או אי־נקיון, למעט זבל, פסולת וחמרי בנין;

„זבל” — גללי בהמה ושאר אשפה של האורווה;

„פסולת” — פסולת הנוצרת בבית מלאכה, ואינה אשפה או זבל.

כלי אשפה

2. (א) בעל בנין חייב להתקין, בבנין או בחצרו, כלי אשפה לפי הוראות המפקח בנוגע לצורה, לגודל, לחומר, למספר, למקום ולשאר התנאים שיקבע המפקח, וחייב הוא להחזיקם במצב תקין, לתקנם או להחליפם באחרים, הכל לפי דרישת המפקח ובתוך הזמן שיקבע.

(ב) לא ישים אדם אשפה אלא לתוך כלי אשפה שהותקנו כאמור ולא ישים ולא ישאיר אשפה מחוץ לכלי האשפה.

(ג) לא ישים אדם לתוך כלי אשפה זבל, פסולת או חמרי בנין.

כלי קיבול

3. (א) המחזיק באורווה או בבית מלאכה חייב להתקין כלי קיבול לזבל או לפסולת, לפי הוראות המפקח בנוגע לצורה, לגודל, למספר, למקום ולשאר התנאים שיקבע המפקח וחייב הוא להחזיקם במצב תקין, לתקנם או להחליפם באחרים, הכל לפי דרישת המפקח ובתוך הזמן שיקבע.

¹ ע"ר 1041, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

(ב) לא ישים אדם זבל או פסולת אלא לתוך כלי קיבול שהותקנו כאמור ולא ישים ולא ישאיר זבל או פסולת מחוץ לאותם כלי הקיבול.

(ג) לא ישים אדם לתוך כלי קיבול אשפה או חמרי בנין.

העברת אשפה 4. לא יוביל אדם — פרט למטבח — ולא יעביר, בשום דרך, אשפה, זבל או פסולת, מבנין, מאורוה או מבית מלאכה לכל מקום אחר אלא לפי היתר מאת ראש המועצה.

סמו היתר 5. (א) ראש המועצה רשאי לתת היתר לפי סעיף 4, לסרב לתתו, לבטלו, להתלותו או לכלול בו תנאים, להוסיף עליהם ולשנותם.

(ב) בכל היתר שניתן לפי סעיף 4 ייקבע —

(1) השעות שבהן מותר להוציא או להוביל אשפה, זבל או פסולת ;

(2) המקומות שאליהם יובלו ויורקו אשפה, זבל או פסולת ;

(3) דרכי ההוצאה וההובלה וכן אמצעי ההובלה, צורתם, גדלם ומבנם ;

(4) תקופת ההיתר.

זכות כניסה שפ פועלי המועצה 6. (א) כל פועלי המועצה שהורשו לכך על ידי המפקח רשאים להיכנס לכל בנין, אורוה או בית מלאכה כדי לאסוף אשפה, זבל או פסולת בשעות שיקבע המפקח.

(ב) בעל בנין, אורוה או בית מלאכה, או המחזיק בהם יאפשר לפועלי המועצה לגשת על נקלה לכלי האשפה או לכלי קיבול אחרים כדי לאסוף ולהוציא אשפה, זבל או פסולת ללא הפרעה.

סמכויות המפקח 7. (א) המפקח רשאי להיכנס לכל בנין, אורוה או בית מלאכה על מנת לבדוק אם נתקיימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא מילא בעל הבנין או המחזיק באורוה או בבית מלאכה אחרי דרישת המפקח לפי הסעיפים 2 או 3, רשאי המפקח לבצע את העבודות ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו בעל או מאותו מחזיק.

מסירת הודעה 8. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי אדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט על הנכס שבו דנה ההודעה.

ענשים 9. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות הסעיפים 2 או 3, והמפקח לא השתמש בסמכויותיו לפי סעיף 7 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 5 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדיון.

השם 10. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לחצור (הוצאת אשפה), תשכ״א—1961“.

הלל לנדסמן

נתאשר.

ראש המועצה המקומית חצור

י״א בטבת תשכ״א (30 בדצמבר 1960)

(חמ 827507)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לחצור בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית חצור חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —
 „אפוסטרופוס” — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;
 „המועצה” — המועצה המקומית חצור;
 „ילד” — מי שלא מלאו לו 18 שנה;
 „פקח” — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;
 „צעצוע מסוכן” — כלי הפולט וזורק גוף או אש או גורם להדף אוויר מסוכן;
 „ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

ייצור צעצועים מסוכנים ומכירתם

3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

הפעלת צעצועים מסוכנים

4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש.

בקשה למתן היתר

5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.

מתן היתר ותנאיו

6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.

פקיעת היתר

7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות.

אגרות היתר

8. לא ירשה אפוסטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר.

חובת אפוסטרופוס

9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קיימו הוראות חוק עזר זה.

סמכויות כניסה ובקורת

- (ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

ענשים

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לחצור (צעצועים מסוכנים), תשכ”א—1961”.

השם

הלל לנדסמן

נתאשר.

ראש המועצה המקומית חצור

ז' בשבט תשכ”א (24 בינואר 1961)

(חמ 827509)

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ ע”ר 1041, חוס’ 1 מס’ 1154, עמ’ 119.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לכפר-גנים בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית כפר-גנים חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„מפעל מים” — באר, בריכה, מנהרה, תעלה וסכר, מבנה ומיתקן, המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית;
„רשת פרטית” — אביזר או מכשיר אחר, למעט מד-מים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לאתו נכס;
„אביזרים” — ברזים, צינורות, שסתומים, מסננים ותאי בקורת;
„מד-מים” — מכשיר שחובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;
„נכס” — בנין או חלק ממנו, או קרקע תפוסה או פנויה;
„מנהל” — מנהל מפעל מים של המועצה, לרבות פקיד אחר, שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם, ואם ניתן רשיון להקים מפעל מים או להשתמש בו בהתאם לסעיף 2 — בעל רשיון לגבי מפעלו;
„צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית;
„המועצה” — המועצה המקומית כפר-גנים;
„רשיון שרברב” — רשיון שניתן לאזים על ידי ראש המועצה לבצע עבודות שרברבות ברשת פרטית.

רשיון להקמת
מפעל מים
ולמפעלתו

2. (א) לא יקים אדם בתחום המועצה מפעל מים ולא ישתמש במפעל מים קיים, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.
(ב) תקפו של הרשיון הוא לשנה מיום נתינתו.
(ג) המחזיק במפעל מים ביום פרסום חוק עזר זה ברשומות ורוצה להשתמש בו, חייב להגיש למועצה, תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום האמור, בקשה לרשיון.
(ד) בעד מתן רשיון לפי סעיף זה ישלם המחזיק במפעל מים לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.
(ה) הוראת סעיף קטן (ד) לא תחול על —
(1) המחזיק באר המספקת מים למשק חקלאי שלו בלבד;
(2) תאגיד המחזיק במפעל מים המספק מים לחבריו בלבד ורק לצרכי משקי-הם החקלאיים.

חיבור למפעל
מים

3. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.
(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף מפה של אותה רשת.
(ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת המועצה —
(1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת; וכן
(2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מ"ס' 1154, עמ' 119.

4. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים הדחופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת פרטית, לתיקונה או לשינויה או להחד לפתה, אלא באביזרים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.

(ג) המנהל רשאי להורות על החלפת האביזרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מנע את פעולתו התקינה של מד-המים.

5. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

6. (א) לא יתקין אדם מד-מים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל. (ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שירכוש מאת המועצה או באמצעותה מד-מים עם אביזרים לשם התקנתם על ידי המנהל. הצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה תוך עשרים יום, לא מילא הצרכן אחר הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית המועצה לרכוש מד-מים לשם התקנתו על ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתם של מד-המים והאביזרים בהתאם לחשבון.

(ג) בעד התקנת מד-מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ד) לא דרש המנהל מצרכן לרכוש מד-מים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל להתקין את מד-המים ולחייב את הצרכן בדמי שכירות חדשיים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) בעד בדיקת מד-מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת. בעד תיקון מד-מים ישלם צרכן אגרה חדשית בשיעור שנקבע בתוספת — אם מד-המים תוקן על ידי עובד המועצה, או את הוצאות התיקון — אם מד-המים לא תוקן על ידי עובד המועצה.

(ו) היה לצרכן יסוד לחשוש שמד-המים שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא לדרוש מהמנהל שיבדוק את מד-המים ללא תשלום נוסף. נתגלה שמד-המים פעל כהלכה, ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה כאמור בסעיף קטן (ה).

7. (א) בעד אספקת מים לנכס, ישלם המחזיק בן לקופת המועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.

(ג) לא פעל מד-מים כהלכה במשך תקופה מסוימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים שיקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצורות הממוצעת במשך ארבעת החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשיים שלאחריה או לפי אותה התקופה בשנה הקודמת.

8. (א) המנהל רשאי, באישור המועצה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

9. חמנהל רשאי, באישור המועצה, לחייב צרכן בעל רשת פרטית להפקיד בקופת המועצה פקדון להבטחת תשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום בעד צריכת המים המשווערת של הצרכן במשך שני חדשים.

10. (א) אגרת מים תשלום מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים לפי מד-מים, תשלום האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת המועצה.

(ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם, עם מתן הרשיון לאיתה בניה, על חשבון האגרה סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי גזבר המועצה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.

(ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי המועצה.

11. (א) הוראות הסעיפים 7 ו-9 לא יחולו על אדם שהמועצה אישרה אותו כמחוסר אמצעים.

(ב) המועצה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט מתשלום לפי סעיף 7, כולו או מקצתו.

(ג) הוראת סעיף 9 לא תחול על מוסד שהמועצה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט.

12. (א) המנהל יתרה בצרכן —

(1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה;

(2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל;

(3) שמיתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו מתבזבזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש;

(4) שזיהם או הניח לאזור לזיהם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי אי תיקון מיתקני המים שברשותו.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ו-(2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת התראה לפי סעיף קטן (א) (3) ו-(4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

13. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי סעיף 12 (ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

14. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך ובדחיפות הדרושה, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות ותשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.
(ג) חלפה הסיבה לניתוק, עיכוב או הפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית, שנותק.

15. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס, בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום — בכל זמן סביר — על מנת —

(1) להתקין מד-מים, לתקנו, לבדוק, להוציאו או להחליפו וכן לבדוק, לתקן לשנות, לסלק, למדוד או להניח מחדש צינור, ברז או שסתום וכיוצא באלה;
(2) - לבדוק אם היה בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

16. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל.

(ב) לא יבזבז אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.
(ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה לאספקת מים.

(ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ה) לא יטפל אדם, למעט מנהל, במד-מים ובמיתקנים המובילים את המים למד-המים.

17. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 12 (ב) אם לא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב לפי חוק עזר זה, או לפי סעיף 14 — אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

18. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל, או מקום מזוהם אחר סמוך למפעל המים.

19. (א) ראש המועצה או אדם שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.

(ב) צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור, חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה, הכל לפי הענין.

20. (א) לא יתקין אדם אביזרים של רשת פרטית ולא יבצע בהם שינוי אלא אם ניתן לו רשיון שרברב.

רשות כניסה

השימוש במים

מכירת מים

שמירה מפני זיהום

דרישת תיקונים

רשיון שרברב

(ב) בעל רשיון שרברב חייב להראותו למנהל, לבעל הנכס שבו הוא מבצע עבודות שרברבות או למחזיק בנכס כזה, בכל עת שיידרש לכך.
(ג) ראש המועצה רשאי לדרוש ממבקש רשיון שרברב להתייצב לבחינה או להמציא מסמך המוכיח את הכשרתו כשרברב.

(ד) תקפו של רשיון שרברב הוא עד ל-31 במרס של השנה שלאחר נתינתו.
(ה) בעד מתן רשיון שרברב תשולם לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) שרברב הרוצה בחידוש רשיונו חייב להגיש בקשה לכך חדשיים לפני תום תקפו של הרשיון.

21. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה או הוצגה במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה.

22. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), 3 (א), 4 (א) ו-6 (ב), 6 (א), 13 (א), 15 (ב), 16, 17, 18, 19 ו-20 (א), דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 19 (ב) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 19 (ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

23. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ד' בניסן תש"ך (1 באפריל 1960).

24. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לכפר-גנים (אספקת מים), תשכ"א—1961".

שם	תחילה	ענשים	תוספת	שיעור האגרה בלירות
1.	אגרת רשיון להחזקת מפעל מים (סעיף 2 (ד)) — לשנה	50.—		
2.	אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג))	60.—		
3.	אגרת הנחת צינורות (סעיף 5) — לפי מספר החדרים —			
	לחדר ראשון	12.50		
	לכל חדר נוסף	10.—		
	ונוסף לזה — לכל מ"ר משטח הנכס —			
	עד 500 מ"ר	0.075		
	למעלה מ-500 מ"ר ועד 1000 מ"ר	0.05		
	למעלה מ-1000 מ"ר	0.02		
4.	אגרת התקנת מד-מים (סעיף 6 (ג)) —			
	בעד מד-מים שקטרו עד 1"	10.—		
5.	דמי שכירות מד-מים (סעיף 6 (ד)) — לחודש	1.50		
6.	אגרת בדיקת מד-מים (סעיף 6 (ה))	5.50		
7.	אגרת תיקון מד-מים (סעיף 6 (ה)) — לחודש	0.15		
8.	אגרת מים (סעיף 7) —			
	(א) במקום שהותקן מד-מים —			
	(1) לשימוש ביתי — לחודש —			
	עד 10 מ"ק	1.30		
	לכל מ"ק נוסף	0.15		

- 0.11 (2) בית עסק, מלאכה, תעשיה, בית חולים, סנטוריום או בית הבראה — לכל מ"ק
- (3) למשקי עזר וגינות נוי פרט למטעים גלעיניים בהגבלה של 150 מ"ק לשנה לכל 1/4 דונם או חלק ממנו — לכל מ"ק
- 0.09 לכל מ"ק נוסף
- 0.13 (4) למטעים גלעיניים בהגבלה של 110 מ"ק לשנה — לכל 1/4 דונם או חלק ממנו — לכל מ"ק
- 0.09 לכל מ"ק נוסף
- 0.13 (5) ללול — בהגבלה של 600 ליטר לשנה לכל מטילה ו-400 ליטר לשנה לכל פטימה — לכל מ"ק
- 0.09 לכל מ"ק נוסף
- 0.13 (6) לשימוש חקלאי במדידה נפרדת לשטח מדונם ומעלה, פרט למטעים גלעיניים בהגבלה של 750 מ"ק לתקופה מאפריל — אוקטובר — לכל מ"ק
- 0.07 לכל מ"ק נוסף
- 0.10 במדידה במד מרכזי — לכל מ"ק
- 0.065 לכל מ"ק נוסף
- 0.10 (7) למטעים גלעיניים במדידה נפרדת בהגבלה של 110 מ"ק לשנה לכל 1/4 דונם או חלק ממנו — לכל מ"ק
- 0.07 לכל מ"ק נוסף
- 0.10 (8) בניה, לכל מ"ק
- 0.11 (ב) במקום שלא הותקן מדמים —
- (1) לשימוש ביתי — לחודש
- 2.— חדר ראשון
- 1.— חדר שני
- 0.75 חדר שלישי
- 2.— (2) חנות, קיוסק או בית עסק אחר — לחודש
- 0.40 (3) רפת — לכל בהמה — לחודש
- 0.02 (4) גינה — לכל מ"ר — לחודש
- (5) מטעים — לשנה —
- 0.75 עץ צעיר שאינו נושא פרי
- 1.50 עץ נושא פרי
- 5.— 9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 12 (ג))
- 5.— 10. אגרת רשיון שרברב (סעיף 20 (ה))

יוסף פלדמן

נתאשר.

ראש המועצה המקומית כפר-גנים

ט"ז בכסלו תשכ"א (4 בינואר 1961)
(חמ 884503)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לכפר-גנים בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית כפר-גנים חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„אפוטרופוס“ — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;

„המועצה“ — המועצה המקומית כפר-גנים;

„ילד“ — מי שלא מלאו לו 18 שנה;

„פקח“ — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;

„צעצוע מסוכן“ — כלי הפולט ונורק גוף או אש או גורם להדף אוויר מסוכן;

„ראש המועצה“ — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

ייצור צעצועים
מסוכנים
ומכירתם

2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

הפעלת צעצועים
מסוכנים

3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

בקשה למתן
היתר

4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש.

מתן היתר
ותנאיו

5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.

פקיעת היתר

6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.

אגרות היתר

7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות.

חובת
אפוטרופוס

8. לא ירשה אפוטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר.

סמכויות כניסה
ובקורת

9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

ענשים

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

השם

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לכפר-גנים (צעצועים מסוכנים)“, תשכ"א—1961.

יוסף פלדמן

נתאשר.

ראש המועצה המקומית כפר-גנים

י"א בטבת תשכ"א (30 בדצמבר 1960)

(חמ 834503)

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ ע"ר 1041, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר למגדל-העמק בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית מגדל-העמק חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
 „אפוטרופוס” — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;
 „המועצה” — המועצה המקומית מגדל-העמק;
 „ילד” — מי שלא מלאו לו 18 שנה;
 „פקח” — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;
 „צעצוע מסוכן” — כלי הפולט וזורק גוף או אש או גורם להדף אוויר מסוכן;
 „ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.
3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.
4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש.
5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.
6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.
7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות.
8. לא ירשה אפוטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר.
9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה.
 (ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).
10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.
11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למגדל-העמק (צעצועים מסוכנים), תשכ”א—1961”.

ייצור צעצועים מסוכנים ומכירתם

הפעלת צעצועים מסוכנים

בקשה למתן היתר

מתן היתר ותנאיו

פקיעת היתר

אגרות היתר

חובת אפוטרופוס

סמכויות כניסה ובקורת

ענשים

השם

נתאשר.

ראש המועצה המקומית מגדל-העמק

ז' בשבט תשכ”א (24 בינואר 1961)
 (חם 840101)

צבי אלדרוטי

חיים משה שפירא
 שר הפנים

¹ ע”ר 1941, תוס’ 1 מס’ 1154, עמ’ 119.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר למגידו בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה האזורית מגידו חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אפטרופוס“ — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;

„המועצה“ — המועצה האזורית מגידו;

„ילד“ — מי שלא מלאו לו 18 שנה;

„פקח“ — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;

„צעצוע מסוכן“ — כלי הפולט וזורק גוף או אש או גורם להדף אוויר מסוכן;

„ראש המועצה“ — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

ייצור צעצועים מסוכנים ומכירתם

2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

הפעלת צעצועים מסוכנים

3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

בקשה למתן היתר

4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש.

מתן היתר ותנאיו

5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.

פקיעת היתר

6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.

אגרות היתר

7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות.

חובת אפטרופוס

8. לא ירשה אפטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר.

סמכויות כניסה ובקורת

9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו, כדי לברר אם קיימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

ענשים

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

השם

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למגידו (צעצועים מסוכנים)“, תשכ״א—1961.

יעקב תיבון

נתאשר.

ראש המועצה האזורית מגידו

ז' בשבט תשכ״א (24 בינואר 1961)

(חמ' 84008)

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ ע״ר 1041, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לנסיציונה בדבר רשיונות לרוכלים והפיקוח עליהם

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית נסיציונה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
 - „רוכל” — כמשמעותו בפקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן)²;
 - „ועדת הסעד” — ועדת הסעד שנבחרה על ידי המועצה;
 - „עגלה” — כל אמצעי הובלה הנסחב או הנדחף בכוח מיכני, בכוח אדם או בכוח בעלי חיים;
 - „מפקח” — מי שראש המועצה הרשהו בכתב לפקח על מילי הוראות חוק עזר זה;
 - „המועצה” — המועצה המקומית נסיציונה;
 - „ראש המועצה” — לרבות אדם שהוסמך על ידיו בכתב לענין חוק עזר זה;
 - „רשיון עונתי” — רשיון ארעי שתקפו לעונה מסויימת;
 - „רשיון רגיל” — רשיון שאינו רשיון עונתי;
 - „רשיון” — רשיון עונתי או רשיון רגיל שניתן לפי חוק עזר זה.

2. (א) לא יעסוק אדם כרוכל אלא על פי רשיון שניתן מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.
- (ב) בעל רשיון חייב למלא אחרי תנאי הרשיון.

3. (א) לא ישתמש רוכל בעגלה לצורך עסקו, אלא אם ניתן לו, מאת ראש המועצה, נוסף על הרשיון לפי סעיף 2, רשיון לשימוש בעגלה.
- (ב) הוראות סעיף קטן (א) אינן חלות על רוכל המשתמש בעגלה שלגביה נדרש רשיון על פי סעיף 3 לפקודת התעבורה³.

4. (א) הרוצה ברשיון יגיש לראש המועצה בקשה בטופס שיקבע וימציא, לפי דרישת ראש המועצה, כל מסמך וידיעה, בקשר לרשיון.
- (ב) רוכל הרוצה לחדש את רשיונו, יגיש בקשה לכך חדשים לפני פקיעתו.

5. (א) ראש המועצה רשאי לתת רשיון, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.
- (ב) לא יינתן רשיון אלא על פי המלצת ועדת הסעד, וכשאין ועדה כזו — על פי המלצת לשכת הסעד המקומית.

- (ג) לא יינתן רשיון לרוכל המוכר מצרכי מזון או צעצועים לילדים אלא לאחר שהמציא תעודה רפואית, המעידה שמצב בריאותו אינו מסכן את בריאות לקוחותיו.

6. רשיון רגיל יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר תאריך נתינתו ורשיון עונתי יפקע בתאריך שצויין בו.

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² חוקי א"י, כרך ב', פרק קמ"ג, עמ' 1427.
³ חוקי א"י, כרך ב', פרק קכ"ח, עמ' 1271.

7. רוכל ישא רשיונו עמו בשעה שהוא עוסק בעסקו, ויראהו למפקח או לשוטר בכל עת שיירדש לכך.
8. רוכל המשתמש בעגלה יקבע על צדה האחורי של עגלתו, במקום נראה לעין, מספר שנקבע לו על ידי ראש המועצה.
9. בעד מתן רשיון או חידושו תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, ואם ניתן רשיון רגיל לאחר 30 ביוני, תשולם לאותה שנה מחצית האגרה בלבד.
10. אם אין הוראה אחרת בפקודת התעבורה או בתקנות שהותקנו על פיה, רשאי ראש המועצה לדרוש שכל עגלה תתאים לתבנית שאושרה על ידי המועצה והוצגה במשרדה.
11. לא יעסוק רוכל בעסקו —
- (1) ברחוב או במקום ציבורי באופן שהתעסקותו מהווה מכשול לרבים;
- (2) בכניסה לבנין או במעבר בין בנינים.
12. לא יעמיד רוכל ולא יניח להעמיד או להשאיר ברחוב או במקום ציבורי עגלתו, דוכנו, תבניתו, מגשו או סחורתו שלא בשעת עיסוקו או כשאינו נמצא במקום.
13. (א) שוטר או מפקח רשאי לצוות על רוכל לסלק עגלתו או דוכנו ממקום שהם מצויים בו אם יש בכך משום עבירה על הוראות חוק עזר זה.
- (ב) לא סילק רוכל עגלתו או דוכנו לאחר שנצטווה על כך בהתאם לסעיף קטן (א), רשאי שוטר או מפקח לסלק אותה עגלה או אותו דוכן, בין בעצמו ובין על ידי אחרים, למקום התניה לעגלות הקרוב ביותר או לכל מקום קרוב אחר שבו התנועה לא תופרע.
14. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס עשרים לירות.
15. חוק עזר לנס־ציונה (רשיונות לרוכלים והפיקוח עליהם), תשט"ז—1955⁴ — בטל.
16. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לנס־ציונה (רשיונות לרוכלים והפיקוח עליהם)”, תשכ"א—1961.

תוספת

(סעיף 9)

שיעור האגרה
בלירות

2

5

אגרת רשיון לפי סעיף 2
אגרת רשיון לפי סעיף 3(א)

נתאשר.

א. מירון
ראש המועצה המקומית נס־ציונה

ט"ז בטבת תשכ"א (4 בינואר 1961)
(חמ 841006)

חיים משה שפירא
שר הפנים

⁴ פ"ת 502, חשט"ו, עמ' 193.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לנתיבות כדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית נתיבות חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
„אפוטרופוס” — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;
„המועצה” — המועצה המקומית נתיבות;
„ילד” — מי שלא מלאו לו 18 שנה;
„פקח” — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;
„צעצוע מסוכן” — כלי הפולט וזורק גוף או אש או גורם להדף אוויר מסוכן;
„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן. הגדרות
2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר. ייצור צעצועים מסוכנים ומכירתם
3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר. הפעלת צעצועים מסוכנים
4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש. בקשה למתן היתר
5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו. מתן היתר ותנאיו
6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר. פקיעת היתר
7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות. אגרות היתר
8. לא ירשה אפוטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר. חובת אפוטרופוס
9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קיימו הוראות חוק עזר זה.
(ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א). סמכויות כניסה ובקורת
10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה. ענשים
11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לנתיבות (צעצועים מסוכנים)”, תשכ”א—1961. חשם

אשר או חיון

נתאשר.

ראש המועצה המקומית נתיבות

י”א בטבת תשכ”א (30 בדצמבר 1960)
(חמ 84207)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע”ר 1041, חוס’ 1 מ”ס 1154, עמ’ 110.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לקדימה בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית קדימה חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„מפעל מים” — באר, בריכה, מנהרה, תעלה וסכר, מבנה ומיתקן, המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית;
„רשת פרטית” — אביזר או מכשיר אחר, למעט מד-מים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לאותו נכס;
„אביזרים” — ברזים, צינורות, שסתומים, מסננים ותאי בקורת;
„מד-מים” — מכשיר שחובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;
„נכס” — בנין או חלק ממנו, או קרקע תפוסה או פנויה;
„מנהל” — מנהל מפעל מים של המועצה, לרבות פקיד אחר, שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם, ואם ניתן רשיון להקים מפעל מים או להשתמש בו בהתאם לסעיף 2 — בעל רשיון לגבי מפעלו;
„צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית;
„המועצה” — המועצה המקומית קדימה;
„רשיון שרברב” — רשיון שניתן לאדם על ידי ראש המועצה לבצע עבודות שרברבות ברשת פרטית.

רשיון להקמת
מפעל מים
ולתפעלו

2. (א) לא יקים אדם בתחום המועצה מפעל מים ולא ישתמש במפעל מים קיים, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.
(ב) תקפו של הרשיון הוא לשנה מיום נתינתו.
(ג) המחזיק במפעל מים ביום פרסום חוק עזר זה ברשומות ורוצה להשתמש בו, חייב להגיש למועצה, תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום האמור, בקשה לרשיון.
(ד) בעד מתן רשיון לפי סעיף זה ישלם המחזיק במפעל מים לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.
(ה) הוראת סעיף קטן (ד) לא תחול על —
(1) המחזיק באר המספקת מים למשק חקלאי שלו בלבד;
(2) תאגיד המחזיק במפעל מים המספק מים לחבריו בלבד ורק לצרכי משקי-הם החקלאיים.

חיבור למפעל
מים

3. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.
(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף מפה של אותה רשת.
(ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת המועצה שתיים אלה:
(1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת;
(2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

רשת פרטית

4. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יספל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים הדחופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

¹ ע"ר 1041, חוס' 1 סס' 1154, עמ' 119.

(ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת פרטית, לתיקונה או לשינויה או להחלפתה, אלא באבזורים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.
(ג) המנהל רשאי להורות על החלפת אבזורים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האבזור שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מנע את פעולתו התיקנה של מד-המים.

אגרת הנחת
צינור מים

5. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

רכישת מד-מים
והתקנתו

6. (א) לא יתקין אדם מד-מים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל.
(ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שירכוש מאת המועצה או באמצעותה מד מים עם אבזורים לשם התקנתם על ידי המנהל. הצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה תוך עשרים יום. לא מילא הצרכן אחר הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית המועצה לרכוש מד-מים לשם התקנתו על-ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתם של מד-המים והאבזורים בהתאם לחשבון.

(ג) בעד התקנת מד-מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.
(ד) לא דרש המנהל מצרכן לרכוש מד-מים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל להתקין את מד-המים ולחייב את הצרכן בדמי שכירות חדשיים בשיעור שנקבע בתוספת.
(ה) בעד בדיקת מד-מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת. בעד תיקון מד-מים ישלם צרכן אגרה חדשית בשיעור שנקבע בתוספת — אם מד-המים תוקן על ידי עובד המועצה, או את הוצאות התיקון — אם מד-המים לא תוקן על ידי עובד המועצה.
(ו) היה לצרכן יסוד לחשוש שמד-המים שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא לדרוש מהמנהל שיבדוק את מד-המים ללא תשלום נוסף. נתגלה שמד-המים פעל כהלכה, ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה כאמור בסעיף קטן (ה).

7. (א) בעד אספקת מים לנכס ישלם המחזיק בו לקופת המועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.

(ג) לא פעל מד-מים כהלכה במשך תקופה מסוימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים שיקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצורות הממוצעת במשך ארבעת החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשיים שלאחריה או לפי אותה התקופה בשנה הקודמת.

8. (א) המנהל רשאי, באישור המועצה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

אספקת מים למי
חוזה

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

9. המנהל רשאי, באישור המועצה, לחייב צרכן בעל של רשת פרטית להפקיד בקופת המועצה פקדון להבטחת תשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום בעד צריכת המים המשוערת של הצרכן במשך שני חדשים.

פקדונות

10. (א) אגרת מים תשולם מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים לפי מדימים, תשולם האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת המועצה.
(ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם, עם מתן הרשיון לאותה בניה על חשבון האגרה, סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה, רשאי גזבר המועצה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.

(ג) התשלומים והאגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הוריהה לכך על ידי המועצה.

פסוק

11. (א) הוראות סעיפים 7 ו-9 לא יחולו על אדם שהמועצה אישרה אותו כמחוסר אמצעים.

(ב) המועצה רשאית לפטור מיסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט מתשלום לפי סעיף 7, כולו או מקצתו.
(ג) הוראת סעיף 9 לא תחול על מוסד שהמועצה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט.

ניתוק החיבור

12. (א) המנהל יתרה בצרכן —
(1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה;
(2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל;
(3) שמתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו מתבזבזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש;
(4) שזיהם או הניח לאחר לזהם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי אי-תיקון מיתקני המים שברשותו.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ו-(2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת התראה לפי סעיף קטן (א) (3) ו-(4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בחזקתו של אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.
(ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

חידוש חיבור שנותק

13. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי סעיף 12 (ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

הפסקת אספקת מים

14. (א) בשעת חירום, או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך ובדחיפות הדרושה לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, עיכוב או הפסקת אספקת מים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

15. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס, בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום — בכל זמן סביר — על מנת —

- (1) להתקין מדמים, לתקנו, לבדוק, להוציא או להחליפו וכן לבדוק, לתקן, לשנות, לסלק, למדוד, או להניח מחדש צינור, ברז או סתום וכיוצא באלה;
- (2) לבדוק אם יש בזבות, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

16. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל.

שימוש במים

(ב) לא יבזבז אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.

(ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או הפרעה לאספקת מים.

(ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ה) לא יטפל אדם, למעט המנהל, במדמים ובמיתקנים המובילים את המים למדמים.

המים

17. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת מים לפי סעיף 12 (ב) אם לא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב לפי חוק עזר זה, או לפי סעיף 14 — אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

מכירת מים

18. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל, או מקום מזוהם אחר סמוך למפעל המים.

שמירה בפני זיהום

19. (א) ראש המועצה או אדם שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.

(ב) צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור, חייב למלא אחריה.

דרישת תיקונים

(ג) לא מילא הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה, הכל לפי הענין.

הענין

20. (א) לא יתקין אדם אביזרים של רשת פרטית ולא יבצע בהם שינוי אלא אם ניתן לו רשיון שרברב.

רשיון שרברב

(ב) בעל רשיון שרברב חייב להראותו למנהל, לבעל הנכס שבו הוא מבצע עבודות שרברבות או למחזיק בנכס כזה, בכל עת שיידרש לכך.

(ג) ראש המועצה רשאי לדרוש ממבקש רשיון שרברב להתייצב לבחינה או להמציא מסמך המוכיח את הכשרתו כשרברב.

(ד) תקפו של רשיון שרברב הוא עד ל-31 במרס של השנה שלאחר נתינתו.

(ה) בעד מתן רשיון שרברב תשולם לקופת המועצה. אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) שרברב הרוצה בחידוש רשיונו חייב להגיש בקשה, לכך חדשיים לפני תום תקפו של הרשיון.

מסירת הודעות

21. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה או הוצגה במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה.

ענשים

22. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), 3 (א), 4 (א) ו-6 (ב), 6 (א), 13 (א), 15 (ב), 16, 17, 18, 19 ו-20 (א), דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 19 (ב) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 19 (ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

תחולה

23. תחולתו של חוק עזר זה היא עד יום כ"ה באדר ב' תשכ"ב (31 במרס 1962).

השם

24. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקדימה (אספקת מים), תשכ"א—1961“.

תוספת

שיעור האגרה
בלירות

250.—	1. אגרת רשיון להחזקת מפעל מים (סעיף 2 (ד) — לשנה
	2. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג) — לנכס — כשהצינור המחבר הוא בעל קוטר — עד 2" — למעלה מ-2" —
40.—	3. אגרת הנחת צינורות (סעיף 5) — לכל מ"ר משטח הנכס
50.—	לתעשיה — לכל מ"ר משטח הנכס
0.25	לקרקע חקלאית — לכל דונם או חלק ממנו
0.15	4. אגרת התקנת מד-מים (סעיף 6 (ג) —
80.—	5. דמי שכירות מד-מים (סעיף 6 (ד) — לחודש — עד 1" — למעלה מ-1" —
10.—	6. אגרת בדיקת מד-מים (סעיף 6 (ה) —
0.70	7. אגרת תיקון מד-מים (סעיף 6 (ה) — לחודש
1.—	8. אגרת מים (סעיף 7) — לחודש — (א) במקום שהותקן מד-מים — (1) לשימוש ביתי — עד 10 מ"ק (2) לשימוש חקלאי כולל לולים ורפתות — לכל מ"ק (3) לבניה — לכל מ"ק
5.—	
0.30	
1.10	
0.12	
0.04	
0.14	

(ב) במקום שלא הוחקן מדמים —

(1) לשימוש חקלאי או משקי עזר —

לכל 100 מ"ר או חלק מהם

2.—

(2) לשימוש ביתי — לכל יחידת דיור

1.50

(2) משרד או חברה

0.40

(4) סוס, גמל, פרד, חמור, פרה — לכל ראש

0.40

(5) עופות — לכל 100 עופות או חלק מהם

5.—

9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 12 (ג))

10.—

10. אגרת רשיון שרברב (סעיף 20 (ה))

יוסף רוזנברג

נתאשר

ראש המועצה המקומית קדימה

כ"ט בטבת תשכ"א (17 בינואר 1961)

(חמ 852208)

חיים משה שפירא

שר הפנים

תיקון טעות

בצו מס קניה (קביעת סחורות טעונות מס ושיעורי המס) (תיקון מס' 6), תשכ"א —

1961, שפורסם בקובץ התקנות 1099, תשכ"א, עמ' 921, בסעיף 9, במקום „סעיף 6" צ"ל

„סעיף 5".

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).